

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 kwietnia 2023 r.

Poz. 2903

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.349.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 marca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIX/337/2023 Rady Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 28 lutego 2023 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Goczałkowice-Zdrój w roku 2023, w całości, jako sprzecznej z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 572), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 lutego 2023 r. Rada Gminy Goczałkowice-Zdrój przyjęła uchwałę Nr XLIX/337/2023 w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Goczałkowice-Zdrój w roku 2023, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi „Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Goczałkowice-Zdrój w roku 2023”, dalej jako „Program”.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 2 marca 2023 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 i ust. 2 ustawy – *Rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:*

- 1) *zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;*
- 2) *opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;*
- 3) *odławianie bezdomnych zwierząt;*
- 4) *obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;*
- 5) *poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;*
- 6) *usypianie ślepych miotów;*
- 7) *wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;*
- 8) *zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.*

Natomiast jak wynika z treści art. 11a ust. 5 ustawy – *Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.*

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest zatem obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości.

W toku oceny przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że uchwała nie wypełnia prawidłowo delegacji ustawowej z art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy.

Ustawodawca w art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy enumeratywnie wskazał zakres regulacji, która winna być unormowana w powyższym Programie. Ze sformułowania „program obejmuje w szczególności” oraz „program zawiera wskazanie” nie można wyprowadzać wniosku o fakultatywnym zakresie jego regulacji w odniesieniu do kwestii, które powinny być określone. Zakres swobody rady gminy w tym przypadku nie oznacza możliwości odstąpienia od uregulowania spraw, które powinny być określone w programie, lecz zobowiązuje do określenia w nim wszystkich wskazanych w delegacji ustawowej elementów.

Przechodząc do treści analizowanego Programu, w pierwszej kolejności wskazać należy, że w rozdziale 3, tj. *Finansowanie realizacji programu*, nie wypełniono delegacji ustawowej z przepisu art. 11a ust. 5 ustawy. W § 13 i 14 Programu wskazano, co następuje:

§ 13. Realizacja programu finansowana będzie ze środków zabezpieczonych w budżecie Gminy Goczałkowice-Zdrój na ten cel w wysokości 50.000,00 zł.

§ 14. Sposób wydatkowania środków, o których mowa w § 13, przedstawia się następująco:

1) zadanie związane z odławianiem bezdomnych zwierząt, transportem, zapewnienie odłowionym zwierzętom miejsca w schronisku i opieki wraz z opieką weterynaryjną oraz sterylizacją lub kastracją – 40.000,00 zł,

a) odławianie bezdomnych zwierząt wraz z transportem – 11 000,00 zł

b) zapewnienie odłowionym zwierzętom miejsca w schronisku i opieki – 18.000,00 zł,

c) opieka weterynaryjna – 8.000,00 zł,

d) sterylizacja lub kastracja – 3 000,00 zł;

2) opieka nad wolno żyjącymi kotami – 3.000,00 zł;

3) zapewnienie miejsca dla zwierząt gospodarskich – 2.000,00 zł;

4) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt – bezkosztowo;

5) całodobowa opieka weterynaryjna w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt – 5.000,00 zł.

Wymaga podkreślenia, że przez określenie *sposób wydatkowania* należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Koniecznym jest więc co najmniej dokonanie podziału tych środków na poszczególne zadania ujęte w programie (jako że to stanowi o realności realizacji poszczególnych zadań objętych programem). Organ nadzoru podkreśla, że zgodnie z art. 11a ust. 5 zd. 2 ustawy *koszty realizacji programu ponosi gmina*. W ustawie brak jest przepisu upoważniającego radę gminy do obciążenia jakimikolwiek kosztami wynikającymi z uchwalonego programu jakkolwiek inny niż gmina podmiot. Powyższe oznacza, że rada powinna do każdego z zadań Programu przypisać środki finansowe przeznaczone na realizację każdego z tych zadań.

Tymczasem, wymienionym wyżej przepisem § 14 Programu Rada nie zapewniła środków finansowych na realizację wszystkich zadań Programu, tj. nie przewidziano środków finansowych na usypianie ślepych miotów – uregulowane stosownie do dyspozycji z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy w § 9 Programu, z którego wynika, że zabiegi te przeprowadzane są przez lekarza weterynarii.

Powyższe jest sprzeczne z art. 11a ust. 5 ustawy. Nie można bowiem uznać, że koszty realizacji powyższego zadania będą obciążały podmiot wykonujący te zabiegi. Brak zaplanowania przez Radę środków finansowych wydatkowanych na ww. zadanie świadczy o braku ich rzeczywistej realizacji.

Podobne zastrzeżenie dotyczy zadania poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt. W § 14 pkt 4 Programu Rada wskazała, że zadanie to realizowane jest *bezkosztowo*, podczas gdy z § 8 Programu wynika, że podmiotami je realizującymi są: podmiot wskazany w § 6 ust. 1 Programu (schronisko) oraz Urząd Gminy Goczałkowice-Zdrój. Tym samym, w zakresie, w jakim zadanie będzie realizowane przez podmiot zewnętrzny wobec Gminy, tj. ochronisko, Rada Gminy naruszyła art. 11a ust. 5 zd. 2 ustawy, przerzucając w sposób nieuprawniony koszty realizacji Programu na podmiot inny niż Gmina.

Konkludując, Rada Gminy Goczałkowice-Zdrój w przedmiotowej uchwale nie uregulowała prawidłowo wysokości środków finansowych na realizację Programu oraz sposobu wydatkowania tych środków, pomijając finansowanie usypiania ślepych miotów oraz poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt (w części, w jakiej ochronisko realizuje to zadanie), co należy zakwalifikować jako niewypełnienie upoważnienia wynikającego z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Przedmiotowe niewypełnienie delegacji ustawowej należy stanowić istotne naruszenie prawa, które stanowi podstawę do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały w całości (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 listopada 2021 r. sygn. akt II SA/Gl 1202/21, opubl. LEX nr 3291560, z dnia 18 października 2021 r., II SA/Gl 980/21, LEX nr 3256788).

Dalej, wskazać należy, że dla uznania prawidłowości uregulowań Programu – powinny być one w uchwale odpowiednio doprecyzowane. Z przepisów uchwały musi wynikać, jakie konkretne działania powinny być podjęte, przez kogo i w jaki sposób, celem zrealizowania nałożonych przez ustawodawcę zadań w zakresie opieki nad zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt.

Tymczasem uregulowanie zadania z art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy, tj. *usypianie ślepych miotów*, nie spełnia powyższych wymogów. W § 9 Programu wskazano:

1. *Podmiotem wyłącznie uprawnionym do przeprowadzenia zabiegów usypiania ślepych miotów zwierząt z terenu Gminy Goczałkowice-Zdrój jest podmiot wskazany w § 6 ust 1, tj. Jarosław KOŁODZIEJCZYK, Gabinet Weterynaryjny ANIMAL-VET „Zasole”, z siedzibą w Oświęcimiu, 32-600 Oświęcim, ul. Garbarska 10.*

2. *Usypianie ślepych miotów zwierząt z terenu Gminy będzie wykonywane w ramach umowy, o której mowa w § 6 ust.1, w ochronisku, o którym mowa w § 6 ust. 1, przez lekarza weterynarii współpracującego z tym ochroniskiem, przy czym każdorazowo decyzję o uspieniu ślepego miotu podejmuje lekarz weterynarii.*

Wyżej cytowana regulacja jest wewnątrznie sprzeczna w zakresie, w jakim wskazuje na podmiot realizujący powyższe zadanie. Z § 9 ust. 1 wynika, że jest to Jarosław KOŁODZIEJCZYK, Gabinet Weterynaryjny ANIMAL-VET „Zasole”, z siedzibą w Oświęcimiu, 32-600 Oświęcim, ul. Garbarska 10, podczas gdy w § 9 ust. 2 wskazano, że jest to lekarz weterynarii współpracujący ze ochroniskiem, o którym mowa w § 6 ust. 1 Programu, czyli Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Chełmku: 32-660 Chełmek, ul. Jaworznicka 67, prowadzone przez Pana Jarosława Kołodziejczyka. Tym samym należy przyjąć, iż Rada nie wskazała w sposób jasny i czytelny podmiotu realizującego powyższe zadanie. Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz* (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Powyższe oznacza, że przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwania mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Regulacja § 9 Programu nie spełnia powyższych wymogów – nie wskazuje jasno podmiotu realizującego omawiane zadanie. Brak wskazania podmiotu realizującego zadanie istotnie narusza art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy, co stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały w całości (wyrok WSA w Gliwicach z 18 października 2021 r., II SA/Gl 980/21, LEX nr 3256788).

Rada nie wypełniła prawidłowo również delegacji z art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy, tj. *opieka nad wolno żyjącymi kotami*. Próbę realizacji tej delegacji Rada podjęła w § 7, w którym wskazała:

§ 7. 1. *Sprawowanie opieki nad wolno żyjącymi kotami obejmuje:*

- 1) *ustalanie miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące;*
- 2) *zapewnienie dokarmiania kotów, szczególnie w okresie zimowym poprzez zakup karmy i przekazywanie jej osobom opiekującym się wolno żyjącymi kotami;*
- 3) *prowadzenie działań zmierzających do poszukiwania nowych właścicieli i oddawania do adopcji wolno żyjących kotów osobom zainteresowanym i zdolnym zapewnić im należyte warunki bytowania, m.in. poprzez umieszczenie ogłoszeń o adopcji na stronie internetowej Urzędu Gminy;*
- 4) *współdziałanie z podmiotami wskazanymi w § 5 pkt 4 oraz pkt 5 Programu w zakresie sprawowania opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmiania.*

Organ nadzoru zaznacza, że Program powinien określić poza dokarmianiem również inne formy opieki nad wolno żyjącymi kotami (np. ochrona przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi, podstawowa opieka weterynaryjna, itp.), skoro w przepisie ustawy znalazło się sformułowanie „w tym dokarmianie”.

Tymczasem w analizowanym Programie Rada *de facto* ograniczyła opiekę nad wolno żyjącymi kotami wyłącznie do ich dokarmiania (§ 7 ust. 1 pkt 2 Programu). Poza dokarmianiem w ramach opieki na wolno żyjącymi kotami Rada przewidziała ustalenie miejsc ich przebywania (§ 7 ust. 1 pkt 1 Programu) – nie określając jednak, w jaki sposób otoczy opieką wolno żyjące koty, po ustaleniu tych miejsc (poza ich dokarmianiem), a ponadto wskazała na współdziałanie ze schroniskiem dla zwierząt i opiekunami kotów w zakresie sprawowania opieki nad kotami wolno żyjącymi – nie określając jednak, na czym ta opieka ma polegać, jakie formy poza dokarmianiem przybierać. Takie zapisy, za którym nie kryją się żadne konkretne działania Gminy, nie mogą być uznane za realizację delegacji ustawowej. Program powinien zawierać konkretne działania, które będą miały na celu sprawowanie opieki na wolno żyjącymi kotami. Brak skonkretyzowania tych zadań skutkuje nieprawidłowym wypełnieniem delegacji ustawowej stanowiącym istotne naruszenie prawa.

Dalej, w § 7 ust. 1 pkt 3 Programu Rada, jako formę opieki nad wolno żyjącymi kotami Rada wskazała: *prowadzenie działań zmierzających do poszukiwania nowych właścicieli i oddawania do adopcji wolno żyjących kotów osobom zainteresowanym i zdolnym zapewnić im należyte warunki bytowania*. Powyższe również nie może być uznane za wystarczające dla przyjęcia, że Rada zapewniła opiekę nad wolno żyjącymi kotami. Wyżej cytowane ogólnikowe sformułowanie nie pozwala na dokładnie ustalenie, co było intencją autora Programu.

Wskazać należy na art. 4 ust. 21 ustawy, z którego wynika, że przez „zwierzęta wolno żyjące (dzikie)” – rozumie się zwierzęta nieudomowione żyjące w warunkach niezależnych od człowieka. Dalej, zgodnie z art. 4 pkt 17 i 18 ustawy można wyróżnić:

- „zwierzęta bezdomne” – zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały;

- „zwierzęta domowe” – rozumie się przez to zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza.

Z powyższego wynika, że nie każdy kot jest zwierzęciem wolno żyjącym. Koty domowe, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka winny być traktowane jako zwierzęta bezdomne.

Posłużenie się przez Radę w § 7 ust. 1 pkt 3 Programu sformułowaniem „nowych właścicieli” sugeruje, że jej celem było uregulowanie adopcji kotów bezdomnych (domowych, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez właścicieli). Z kolei posłużenie się sformułowaniem „wolno żyjących kotów” i umieszczenie tej regulacji w § 7 dot. opieki nad wolno żyjącymi kotami sugeruje, że Rada chciała uregulować adopcję wolno żyjących kotów, co jest niespójne z użyciem pojęcia „nowych właścicieli”, bowiem koty wolno żyjące właścicieli nie mają.

Niezależnie od wyżej opisanej niespójności regulacji § 7 ust. 1 pkt 3 Programu, wskazać należy, że prowadzenie działań zmierzających do oddawania do adopcji wolno żyjących kotów nie wypełnia delegacji z art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy. Istotą tego zadania jest zapewnienie opieki kotom nieudomowionym żyjącym w warunkach niezależnych od człowieka (11a ust. 2 pkt 2 w zw. art. 4 ust. 21 ustawy), inaczej mówiąc –

zapewnienie wsparcia kotów wolno żyjących w ich naturalnym środowisku. Nawet gdyby przyjąć, że wyniku działań Gminy część z tych zwierząt zostanie udomowiona, z pewnością nie może dotyczyć to całej populacji kotów wolno żyjących, a obowiązkiem Rady wynikającym art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy jest zapewnienie opieki kotom żyjącym na wolności. Udomowienie części z tych zwierząt, nie zwalnia Rady od obowiązku zapewnienia opieki kotom pozostałym na wolności.

Reasumując, regulacje uchwały są niepełne – nie przewidują innych form opieki nad wolno żyjącymi kotami poza dokarmianiem, zatem Rada nie zrealizowała delegacji za art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Na marginesie wskazuję również, że w obrębie § 7 Programu nieprawidłowe było wydzielanie ustępu 1, bowiem § 7 składa się wyłącznie z jednego zdania, a na ustępy dzieli się zespół zdań (§ 55 ust. 3 w zw. z § 143 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 283 ze zm.).

Organ nadzoru podkreśla, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest to uchwała, która w swoich zapisach powinna wyznaczać w sposób jasny i wyczerpujący konkretne kierunki działania organów gminy. Program to plan, układ zamierzonych czynności, założenia, cele działania (por. Słownik języka polskiego pod red. E. Sobol Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 r. s. 753). Zatem program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt to roczny plan zamierzonych czynności, bądź założeń, celów działania. Program ma charakter aktu planowania, aktu polityki gminnej, który powinien kształtować politykę gminy w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Powierzchnowe i wybiórcze uregulowanie poszczególnych części programu niweczy zatem podstawowy cel, dla którego jest on podejmowany, a więc ustalenia pewnych kierunków i sposobu wykonywania zadania własnego gminy, jakim jest zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie na terenie Gminy (art. 11 ust. 1 ustawy). Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem istotnego naruszenia prawa, powodującego nienależytą ochronę zwierząt, a w konsekwencji prowadzić do uznania nieważności całości uchwały. Ta bowiem musi zawierać wszystkie elementy wskazane w ustawie (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 8 stycznia 2016 r. sygn. akt II SA/Gl 740/15, CBOSA).

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale, polegające na niewypełnieniu delegacji ustawowej, należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Kończąc, organ nadzoru wskazuje na uchybienie w procedurze uchwalenia Programu. Art. 11a ust. 7 ustawy stanowi, iż *Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) najpóźniej do dnia 1 lutego przekazuje do zaopiniowania:*

- 1) właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii;
- 2) organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na obszarze gminy;
- 3) dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich, działających na obszarze gminy.

Podmioty, o których mowa w ust. 7, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu programu, o którym mowa w ust. 1, wydają opinie o projekcie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego programu (art. 11a ust. 8 ustawy).

Jak wynika z pisma Wójta Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 6 marca 2023 r. znak PR.ROS.6140.0001.2023 projekt Programu został przekazany do zaopiniowania ww. podmiotom. Część z tych

podmiotów nie miała jednak zapewnionego 21-dniowego terminu na wydanie opinii o projekcie. Komitet Pomocy dla Zwierząt w Tychach odebrał przesyłkę z projektem w dn. 9 lutego 2023 r., a Koło Łowieckie CYRANKA w dn. 14 lutego 2023 r. W chwili przyjmowania uchwały, dla tych podmiotów nie upłynął 21-dniowy termin na zaopiniowanie projektu Programu, zatem opinia mogła wpłynąć już po jego uchwaleniu, co uniemożliwia jej ewentualne uwzględnienie. Biorąc pod uwagę, że równolegle przeprowadzono konsultacje społeczne projektu Programu oraz doręczono projekt również innym podmiotom, należy wskazać, że ww. naruszenie nie ma charakteru istotnego. Wskazanie na to naruszenie ma na celu zapobieżenie podobnym uchybieniom w przyszłych działaniach Gminy.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLIX/337/2023 Rady Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 28 lutego 2023 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Goczałkowice-Zdrój w roku 2023 – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz